

Η ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ διὰ 1
ἰησοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. καὶ οἱ 2
σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί ταῖς ἐκκλησίαις τῆς γαλατίας. χάρις ὑμῖν καὶ 3*
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. τοῦ δόντος 4*
ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος
αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα 5
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθε- 6*
σθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον.
ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο εἰ μὴ τινές εἰσιν οἱ ταρασσόντες ὑμᾶς καὶ θέλοντες 7
μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χριστοῦ. ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος 8*
ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα
ἔστω. ὡς προειρήκαμεν καὶ ἄρτι πάλιν λέγω εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται 9
παρ' ὃ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω. ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν 10*
θεόν ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον χριστοῦ
δούλος οὐκ ἂν ἤμην. γνωρίζω δὲ ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγ- 11*
γελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον. οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ 12
ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό οὔτε ἐδιδάχθην ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως ἰη-
σοῦ χριστοῦ. ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ 13
ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐ-
τήν. καὶ προέκοπτον ἐν τῷ ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν 14
τῷ γένει μου περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παρα-
δόσεων. ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου 15*
καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ. ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν 16
ἐμοὶ ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐθέως οὐ προσανεθέμην

1 v.3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ ^{τ.μ.κ} κυρίου ^{τ.μ.κ} ἡμῶν καὶ ^ν κυρίου ^ν ἰη-
σοῦ χριστοῦ. **v.4** τοῦ δόντος ἑαυτὸν ^μ περὶ ^{τ.κ.ν} ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ὅπως ἐξέλῃται ἡμᾶς
ἐκ τοῦ ἐνεστώτος ^{τ.μ.κ} αἰῶνος τοῦ ^ν ἐνεστώτος ^ν πονηροῦ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.
v.6 θαυμάζω ὅτι οὕτως ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι [χριστοῦ] ^ν χριστοῦ ^{τ.μ.κ}
εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον. **v.8** ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται [ὑμῖν] ^ν ὑμῖν ^{τ.μ.κ}
παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω. **v.10** ἀρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω ἢ τὸν θεόν ἢ ζητῶ ἀν-
θρώποις ἀρέσκειν εἰ γὰρ ^{τ.μ.κ} ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον χριστοῦ δούλος οὐκ ἂν ἤμην. **v.11** γνωρίζω
γὰρ ^ν δε ^{τ.μ.κ} ὑμῖν ἀδελφοί τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν κατὰ ἀνθρώπον.
v.15 ὅτε δὲ εὐδόκησεν [ὁ ^ν ο ^{τ.μ.κ} θεός] ^ν θεός ^{τ.μ.κ} ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας
διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ.

17* σαρκί και αἵματι. οὐδὲ ἀνήλθον εἰς ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ
ἀποστόλους ἀλλ' ἀπήλθον εἰς ἀραβίαν και πάλιν ὑπέστρεψα εἰς δαμα-
18* σκόν. ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς ἱεροσόλυμα ἱστορήσαι πέτρον
19 και ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε. ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
20 οὐκ εἶδον εἰ μὴ ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν
21 ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ ψεύδομαι. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα
22 τῆς συρίας και τῆς κιλικίας. ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ προσώπῳ ταῖς
23 ἐκκλησίαις τῆς ἰουδαίας ταῖς ἐν χριστῷ. μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν ὅτι
24 ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρθει. και
ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.

2 ἔπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς ἱεροσόλυμα μετὰ
2* βαρναβᾶ συμπαραλαβὼν και τίτον. ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν και
ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσιν κατ' ἰδίαν
3 δὲ τοῖς δοκοῦσιν μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ἀλλ' οὐδὲ τίτος
4* ὁ σὺν ἐμοὶ ἔλλην ὢν ἠναγκάσθη περιτομηθῆναι. διὰ δὲ τοὺς παρει-
σάκτους ψευδαδέλφους οἵτινες παρεισηλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευ-
θερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωται.
5 οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴζαμεν τῇ ὑποταγῇ ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου
6* διαμείνη πρὸς ὑμᾶς. ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι ὁποῖοι ποτε ἦσαν
οὐδὲν μοι διαφέρει πρόσωπον θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει ἐμοὶ γὰρ οἱ
7 δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο. ἀλλὰ τούναντίον ἰδόντες ὅτι πεπίστευ-
8 μαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας καθὼς πέτρος τῆς περιτομῆς. ὁ γὰρ
ἐνεργήσας πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς ἐνήργησεν και ἐμοὶ εἰς
9* τὰ ἔθνη. και γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ἰάκωβος και κηφᾶς
και ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στυλοὶ εἶναι δεξιάς ἔδωκαν ἐμοὶ και βαρναβᾶ
10 κοινωνίας ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν. μόνον
τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὃ και ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.
11* ὅτε δὲ ἦλθεν πέτρος εἰς ἀντιόχειαν κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην ὅτι

v.17 ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα^{μη.ν} αλλ^{τ.κ} απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον. **v.18** επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν^ν πετρον^{τ.μη.κ} και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε. **2** **v.2** ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη^ν πως^ν μηπως^{τ.μη.κ} εις κενον τρεχω η εδραμον. **v.4** δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωται^ν καταδουλωσωνται^{τ.μη.κ}. **v.6** απο δε των δοκουντων ειναι τι οιοιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον [ο]^ν θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο. **v.9** και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις [μεν]^{μη} εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην. **v.11** οτε δε ηλθεν κηφας^ν πετρος^{τ.μη.κ} εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην.

κατεγνωσμένος ἦν. πρό τοῦ γὰρ ἔλθειν τινος ἀπὸ ἰακώβου μετὰ τῶν 12
 ἔθνων συνήσθιεν ὅτε δὲ ἦλθον ὑπέστελλον καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν φοβού-
 μενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ 13*
 ἰουδαῖοι ὥστε καὶ βαρναβᾶς συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. ἀλλ' ὅτε 14*
 εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον
 τῷ πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς καὶ
 οὐκ ἰουδαϊκῶς τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαῖζειν. ἡμεῖς φύσει ἰουδαῖοι 15
 καὶ οὐκ ἐξ ἔθνων ἁμαρτωλοί. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ 16*
 ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν
 ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ
 ἔργων νόμου διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. εἰ δὲ 17
 ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ ἄρα
 χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος μὴ γένοιτο. εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν 18*
 οἰκοδομῶ παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ 19
 ἀπέθανον ἵνα θεῷ ζήσω. χριστῷ συνεσταύρωμαι ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ ζῆ δὲ 20
 ἐν ἐμοὶ χριστός ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. οὐκ ἀθετῶ 21
 τὴν χάριν τοῦ θεοῦ εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη ἄρα χριστὸς δωρεὰν
 ἀπέθανεν.

ὧ ἀνόητοι γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι 3*
 οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰησοῦς χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.
 τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ 2
 ἐξ ἀκοῆς πίστεως. οὕτως ἀνόητοὶ ἐστε ἐναρξάμενοι πνεύματι νῦν σαρκὶ 3
 ἐπιτελείθε. τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ εἶγε καὶ εἰκῆ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν 4*, 5
 ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς
 πίστεως. καθὼς ἀβραὰμ ἐπίστευσεν τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δι- 6
 καιοσύνην. γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν υἱοὶ ἀβραάμ. 7*
 προῖδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προεσηγγε- 8*

v.13 καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ [καὶ]´ καὶ ^{τ.μ.κ} οἱ λοιποὶ ἰουδαῖοι ὥστε καὶ βαρναβᾶς συναπηχθη αὐτῶν τῇ υποκρίσει. **v.14** ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου εἶπον τῷ κηφᾶ´ πέτρῳ ^{τ.μ.κ} ἔμπροσθεν πάντων εἰ σὺ ἰουδαῖος ὑπάρχων ἐθνικῶς ζῆς ^{τ.μ.κ} καὶ οὐχι´ οὐκ ^{τ.μ.κ} ἰουδαϊκῶς ζῆς´ πῶς´ τι ^{τ.μ.κ} τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαῖζειν. **v.16** εἰδότες [δε]´ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡμεῖς εἰς χριστὸν ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου ὅτι´ διότι ^{τ.μ.κ} οὐ ^{τ.μ.κ} δικαιωθήσεται ^{τ.μ.κ} ἐξ ἔργων νόμου οὐ´ ^{τ.μ.κ} δικαιοῦται´ πᾶσα σὰρξ. **v.18** εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ παραβάτην ἑμαυτὸν συνίσταν´ ^{τ.μ.κ} συνίστημι ^{τ.μ.κ}. **3 v.1** ὧ ἀνόητοι γαλάται τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν τῇ ^{τ.μ.κ} ἀληθείᾳ ^{τ.μ.κ} μὴ ^{τ.μ.κ} πείθεσθαι ^{τ.μ.κ} οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς ἰησοῦς χριστὸς προεγραφή ἐν ^{τ.μ.κ} ὑμῖν ^{τ.μ.κ} ἐσταυρωμένος. **v.4** τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ εἰ´ γέ´ εἶγε ^{τ.μ.κ} καὶ εἰκῆ. **v.7** γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως οὗτοι εἰσιν ^{τ.μ.κ} υἱοὶ εἰσιν´ ἀβραάμ.

9 λίσατο τῷ ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ
 10* ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ ἀβραάμ. ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου
 εἰσὶν ὑπὸ κατάραν εἰσὶν γέγραπται γὰρ ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμέ-
 νει ἐν πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
 11 ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ θεῷ δῆλον ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ
 12* πίστεως ζήσεται. ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ
 13* ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας
 τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ γέγραπται γὰρ ἐπικατάρατος
 14 πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ ἀβραάμ
 γένηται ἐν χριστῷ ἰησοῦ ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν διὰ
 15 τῆς πίστεως. ἀδελφοί κατὰ ἄνθρωπον λέγω ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμέ-
 16* νην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ ἀβραάμ ἐρρήθησαν
 αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ οὐ λέγει καὶ τοῖς σπέρμασιν ὡς ἐπὶ
 17* πολλῶν ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός καὶ τῷ σπέρματί σου ὃς ἔστιν χριστός. τοῦτο δὲ
 λέγω διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς χριστόν ὁ μετὰ ἔτη
 τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονῶς νόμος οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι
 18 τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας
 19 τῷ δὲ ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάριστα ὁ θεός. τί οὖν ὁ νόμος τῶν
 παραβάσεων χάριν προσετέθη ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται
 20 διαταγεῖς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἑνός οὐκ ἔστιν ὁ δὲ
 21* θεὸς εἷς ἔστιν. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ μὴ γένοιτο
 εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ
 22 δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφή τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν ἵνα ἡ
 23* ἐπαγγελία ἐκ πίστεως ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν. πρὸ τοῦ
 δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν
 24 μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν
 25 γέγονεν εἰς χριστόν ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. ἐλθούσης δὲ τῆς πί-

v.8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προευγγελισατο τω αβρααμ οτι ευλογηθησονται^κ ενευλογηθησονται^{τ.μ.ν} εν σοι παντα τα εθνη. **v.10** οσοι γαρ εξ εργαων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ οτι^ν επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει εν^{τ.μ.κ} πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα. **v.12** ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ανθρωπος^{τ.μ.κ} ζησεται εν αυτοις. **v.13** χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα οτι^ν γεγραπται γαρ^{τ.μ.κ} επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου. **v.16** τω δε αβρααμ ερρηθησαν^ν ερρηθησαν^{τ.μ.κ} αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος. **v.17** τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις^{τ.μ.κ} χριστον^{τ.μ.κ} ο μετα ετη^{τ.μ.κ} τετρακοσια και τριακοντα ετη^ν γεγονωσ νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν. **v.21** ο ουν νομος κατα των επαγγελιων [του^ν του^{τ.μ.κ} θεου]^ν θεου^{τ.μ.κ} μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν^{τ.μ.κ} εκ νομου αν^ν ην η δικαιοσυνη. **v.23** προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι^ν συγκεκλεισμενοι^{τ.μ.κ} εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι.

στεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ 26
 τῆς πίστεως ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς χριστὸν ἐβαπτίσθητε χριστὸν 27
 ἐνεδύσασθε. οὐκ ἔνι ἰουδαῖος οὐδὲ ἕλλην οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθε- 28
 ρος οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ.
 εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ ἄρα τοῦ ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν 29*
 κληρονόμοι.

λέγω δὲ ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν οὐδὲν διαφέρει 4
 δούλου κύριος πάντων ὢν. ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονό- 2
 μους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν 3*
 νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. ὅτε δὲ ἦλθεν 4
 τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον
 ἐκ γυναικὸς γενόμενον ὑπὸ νόμον. ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ 5
 ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς 6*
 τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν κράζον ἀββα ὁ πατήρ.
 ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος ἀλλ' υἱός εἰ δὲ υἱός καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ 7*
 χριστοῦ. ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει 8*
 οὐσίαι θεοῖς. νῦν δὲ γνόντες θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ πῶς 9
 ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα οἷς πάλιν ἄνωθεν
 δουλεύειν θέλετε. ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ 10
 ἐνιαυτούς. φοβοῦμαι ὑμᾶς μήπως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. γίνεσθε 11*, 12
 ὡς ἐγὼ ὅτι κάγω ὡς ὑμεῖς ἀδελφοί δέομαι ὑμῶν οὐδὲν με ἡδικήσατε.
 οἶδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότε- 13
 ρον. καὶ τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε 14*
 οὐδὲ ἐξεπτύσατε ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς χριστὸν ἰησοῦν.
 τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς 15*
 ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι. ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέ- 16
 γονα ἀληθεύων ὑμῖν. ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς 17
 θέλουσιν ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε. καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε 18*
 καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου οὕς πάλιν 19*

v.29 εἰ δε υμεῖς χριστου ἀρα του ἀβρααμ σπερμα εστε καὶ ^{τ.μ.κ} κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. **4**
v.3 οὕτως καὶ ἡμεῖς ὅτε ἦμεν νήπιοι ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεθα^ν ἦμεν ^{τ.μ.κ} δεδουλωμένοι.
v.6 ὅτι δε εστε υιοι ἐξαπεστειλεν ὁ θεος τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν^ν ὑμῶν ^{τ.μ.κ}
 κραζον ἀββα ὁ πατήρ. **v.7** ὥστε οὐκετι εἰ δοῦλος ἀλλὰ^ν ἀλλ' ^{τ.μ.κ} υἱος εἰ δε υιος καὶ κληρονόμος
 θεοῦ ^{τ.μ.κ} δια θεοῦ^ν χριστοῦ ^{τ.μ.κ}. **v.8** ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδοτες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ ^{τ.μ.κ}
 φύσει μὴ^ν οὐσίαι θεοῖς. **v.11** φοβοῦμαι ὑμᾶς μὴ^ν πῶς^ν μὴπως ^{τ.μ.κ} εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
v.14 καὶ τὸν πειρασμὸν ὑμῶν^ν μου ^{τ.μ.κ} τὸν ^{τ.μ.κ} ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδε ἐξεπτύσατε
 ἀλλὰ^ν ἀλλ' ^{τ.μ.κ} ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με ὡς χριστὸν ἰησοῦν. **v.15** ποῦ^ν τίς ^{τ.μ.κ} οὐκ ἦν ^{τ.μ.κ} ὁ
 μακαρισμὸς ὑμῶν μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ^{τ.μ.κ} ἐδώκατε
 μοι. **v.18** καλὸν δε τὸ ^{τ.μ.κ} ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς.

20 ὡδίνω ἄχρις οὗ μορφωθῆ χριστὸς ἐν ὑμῖν. ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς
 21 ὑμᾶς ἄρτι καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. λέγετέ
 22 μοι οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε. γέγραπται
 γὰρ ὅτι ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς
 23* ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται ὁ δὲ ἐκ
 24* τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα αὐταί
 γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι μία μὲν ἀπὸ ὄρους σινᾶ εἰς δουλείαν γεννώσα
 25* ἣτις ἐστὶν ἀγάρ. τὸ γὰρ ἀγάρ σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ ἀραβίᾳ συστοιχεῖ
 26* δὲ τῇ νῦν ἱερουσαλήμ δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω
 27 ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστὶν ἣτις ἐστὶν μήτηρ πάντων ἡμῶν. γέγραπται
 γὰρ εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὡδίνουσα
 28* ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. ἡμεῖς
 29 δὲ ἀδελφοί κατὰ ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ
 30* κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκεν τὸν κατὰ πνεῦμα οὕτως καὶ νῦν. ἀλλὰ
 τί λέγει ἡ γραφὴ ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ μὴ
 31* κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. ἄρα
 ἀδελφοί οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

5* τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἢ χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσεν στήκετε καὶ μὴ πάλιν
 2 ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε. ἴδε ἐγὼ παῦλος λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέ-
 3 μνησθε χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ
 ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.
 4* κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιώθητε τῆς χάριτος
 5 ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδε-
 6 χόμεθα. ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία
 7* ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. ἐτρέχετε καλῶς τίς ὑμᾶς ἀνε-
 8 κοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι. ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος
 9, 10* ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν

v.19 τεκνα^v τεκνια^{T.M.K} μου ους παλιν ωδινω μεχρις^v αχρις^{T.M.K} ου μορφωθη χριστος εν υμιν.
v.23 αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δι^v δια^{T.M.K} της^{T.M.K}
 επαγγελιας. **v.24** ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν αι^{T.K} δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους
 σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ. **v.25** το δε^v γαρ^{T.M.K} αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια
 συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει γαρ^v δε^{T.M.K} μετα των τεκνων αυτης. **v.26** η δε ανω
 ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ παντων^{T.M.K} ημων. **v.28** υμεις^v ημεις^{T.M.K} δε αδελφοι
 κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εστε^v εσμεν^{T.M.K}. **v.30** αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην
 και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομησει^v κληρονομηση^{T.M.K} ο υιος της παιδισκης μετα του υιου
 της ελευθερας. **v.31** διο^v αρα^{T.M.K} αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας. **5**
v.1 τη ελευθερια συν^{T.M.K} η^{T.M.K} χριστος^{T.M.K} ημας χριστος^v ηλευθερωσεν στηκετε συν^v και μη
 παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε. **v.4** κατηργηθητε απο του^{T.M.K} χριστου οιτινες εν νομο δικαιωσθε
 της χαριτος εξεπεσατε. **v.7** ετρεχετε καλως τις υμας ενεκοψεν^{M.V} ανεκοψεν^{T.K} [τη]^v τη^{T.M.K} αληθεια
 μη πειθεσθαι.

κυρίῳ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε ὁ δὲ ταρασσῶν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα ὅστις ἂν ᾦ. ἐγὼ δὲ ἀδελφοί εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω τί ἔτι διώκομαι 11
 ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. ὄφελον καὶ ἀποκόψονται 12
 οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε ἀδελφοί 13
 μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
 δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται ἐν τῷ 14*
 ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς εαυτόν. εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ 15*
 κατεσθίετε βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. λέγω δὲ πνεύματι πε- 16
 ριπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ 17*
 κατὰ τοῦ πνεύματος τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ ἀντίκειται
 ἀλλήλοις ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε οὐκ 18
 ἐστὲ ὑπὸ νόμον. φανερά δὲ ἐστὶν τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς ἅτινά ἐστιν μοιχεία 19*
 πορνεία ἀκαθαρσία ἀσέλγεια. εἰδωλολατρεία φαρμακεία ἔχθραι ἔρεις 20*
 ζῆλοι θυμοὶ ἐριθείαι διχοστασίαι αἰρέσεις. φθόνοι φόνοι μέθαι κῶμοι 21*
 καὶ τὰ ὅμοια τούτοις ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον ὅτι οἱ τὰ
 τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρ- 22
 πὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη χαρὰ εἰρήνη μακροθυμία χρηστότης
 ἀγαθωσύνη πίστις. πραΰτης ἐγκράτεια κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν 23*
 νόμος. οἱ δὲ τοῦ χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασιν 24*
 καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. εἰ ζῶμεν πνεύματι πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. μὴ 25, 26
 γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι ἀλλήλοις φθονοῦντες.

ἀδελφοί ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι ὑμεῖς οἱ 6*
 πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραΰτητος σκοπῶν
 σεαυτόν μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως 2*
 ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ χριστοῦ. εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι μηδὲν 3*

v.10 εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις εαν^v αν^{τ.μ.κ} η. **v.14** ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται^v πληροται^{τ.μ.κ} εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον^v εαυτον^{τ.μ.κ}. **v.15** ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλέπετε μη υπ^v υπο^{τ.μ.κ} αλληλων αναλωθητε. **v.17** η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα γαρ^v δε^{τ.μ.κ} αντικειται^{τ.μ.κ} αλληλοις αντικειται^v ινα μη α εαν^v αν^{τ.μ.κ} θελητε ταυτα ποιητε. **v.19** φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια^{τ.μ.κ} πορνεια ακαθαρσια ασελγεια. **v.20** ειδωλολατρια^v ειδωλολατρεία^{τ.μ.κ} φαρμακεια εχθραι ερις^v ερεις^{τ.μ.κ} ζηλος^v ζηλοι^{τ.μ.κ} θυμοι εριθειαι διχοστασαι αιρεσεις. **v.21** φθονοι φονοι^{τ.μ.κ} μεθαι κωμοι και τα ομοια τούτοις α προλεγω υμιν καθως και^{τ.μ.κ} προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν. **v.23** πραυτης^v πραυτης^{τ.μ.κ} εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος. **v.24** οι δε του χριστου [ιησου]^v την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμiais. **6** **v.1** αδελφοι εαν και προλημφθη^v προληφθη^{τ.μ.κ} ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος^v πραυτητος^{τ.μ.κ} σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης. **v.2** αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε^v αναπληρωσατε^{τ.μ.κ} τον νομον του χριστου. **v.3** ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον^{τ.μ.κ} φρεναπατα εαυτον^v.

4 ὧν ἑαυτὸν φρεναπατᾶ. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος καὶ τότε
 5 εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. ἕκαστος γὰρ
 6 τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον
 7 τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. μὴ πλανᾶσθε θεὸς οὐ μυκτηρίζεται
 8 ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρη ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίσει. ὅτι ὁ σπεῖρων εἰς τὴν
 σάρκα ἑαυτοῦ ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν ὁ δὲ σπεῖρων εἰς τὸ πνεῦμα
 9* ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ
 10 ἐκκακῶμεν καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι. ἄρα οὖν ὡς
 καιρὸν ἔχομεν ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας μάλιστα δὲ πρὸς
 11 τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ
 12* ἐμῇ χειρί. ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν σαρκί οὗτοι ἀναγκάζουσιν
 ὑμᾶς περιτέμνεσθαι μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ χριστοῦ διώκωνται.
 13* οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν ἀλλὰ θέλουσιν
 14* ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί καυχῆσωνται. ἐμοὶ δὲ μὴ
 γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ
 15* δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ
 16 οὔτε περιτομή τί ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι
 τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν
 17* Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω ἐγὼ γὰρ
 18 τὰ στίγματα τοῦ κυρίου ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. ἡ χάρις τοῦ
 κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί ἀμήν
 πρὸς γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ ῥώμης.

v.9 το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν^v εκκακωμεν^{T. M. K.} καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι.
v.12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη^{T. M. K.}
 τω σταυρω του χριστου μη^v διωκωνται. **v.13** ουδε γαρ οι περιτεμνημενοι^M περιτεμνομενοι^{T. K. v}
 αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται.
v.14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι
 κοσμος εσταυρωται καγω τω^{T. M. K.} κοσμω. **v.15** εν^{T. M. K.} γαρ^{T. M. K.} χριστω^{T. M. K.} ιησου^{T. M. K.} ουτε γαρ^v
 περιτομη τι εστιν^v ισχυει^{T. M. K.} ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις. **v.17** του λοιπου κοπους μοι
 μηδεις παρεχεται εγω γαρ τα στιγματα του κυριου^{T. M. K.} ιησου εν τω σωματι μου βασταζω.